

n „organisato-
scheiden. Wat
ie in Christus'
ar men elkaar
les woords er-
id principieel,
anroeping van
erworen. En
eeds ge-

rek" en houdt
men als „sa-
d voor Chris-
p vragen van

t niet gezegd
eens den neus

aanvang van
over de Ge-
st in het ver-
e.

m: waarom
reeds heeft?
is en een ver-
men het leg-
uiten van een
e Kerken van
van het Oecu-
r „Oecumené"

leur Generaal
met alle ge-
gebeuren: de

r Gods stem,
grootte, histo-
scholden.

hier de feiten
het een lieve,
od niet in de
te begrijpen,
elemaal goed
eerd,
tie. Ik bedoel

nd hoort des

ken en han-
tiff woord be-
en N. V. tot
heid, een re-
nding" in de
exponent van
ard.

kinderen ge-
worden wa-
doofs hadden
helaars voor-
den ligchame
det".

t is wegge-
nus niet meer
bond der ge-
atie opgerigt,
it is nu „niet
oovigen
met die al-
thans alleen
dezen alleen

n afgeschaff.
n Sacrament
Rom. IV : 11
snijden des
een ceremo-
gelde, dat de
voortkomen.
esneden wor-
thiedende be-
aan de ove-

gehouden te
„afgedaan".
ment, dat de
verzegelt, en
an die kinde-

worden we
eiding welke
onder wor-
is in het Ge-
ar geworden
gging en
zoo betoogde
hebbende op
l vinden on-
den het aan-
b.v. de aan-
e komst. De

1 Cor. 1 : 16.

De Schrift zegt dit eenvoudiger en duidelijker: de kerk wordt een hoer, die door de wereld dwaalt, probeerend zich zelf aan den man te brengen. C. V.

THEOLOGISCHE HOOGESCHOOL-DAG.

Vriendelijke raad: neem uw agendum en teken het volgende aan.

In overleg met het College van Hoogleraren heeft de commissie tot voorbereiding van den Theologische Hoogeschool-dag besloten, te voldoen aan den van vele zijden geuiten wensch, om den Hoogeschool-dag niet in Juni of Juli, doch in September te houden. Velen zijn van oordeel, dat er in September meer belangstellenden tijd zullen vinden voor een reis naar Kampen dan in begin Juli of eind Juni. We krijgen dus den School-dag niet na de sluiting van den éénen cursus, doch vóór den aanvang van den anderen. Het zal, naar ondersteld wordt, met name voor de bewoners van het platteland, welkom zijn. En het platteland is altijd de conserveerende kracht geweest voor kerk en school; de stad wordt door het land gevoed.

Daarom deelen we nu reeds mede dat de bidstond vóór den Schooldag is bepaald op Woensdagavond 24 September, en de School-dag zelf op Donderdag 25 Sept. Op Vrijdag 26 Sept. is dan des morgens inschrijving van nieuwe studenten, des middags recensie van de reeds eerder ingeschrevenen, en des avonds 8 uur opening van den cursus. MISSCHIEN is er predikantenconferentie op Woensdag 24 Sept., maar daar hebben anderen over te beslissen. Over het programma volgen later wel mededeelingen. We hopen de oude en nieuwe getrouwen weer te zien. Het is in 1946 aan allen goed bevallen. En al is er niet meer zóoveel nieuws te beleven als toen, toch vernieuwt zich nog onze jeugd van dag tot dag. We kunnen niet genoeg den Heere dankbaar zijn voor wat Hij in onze uitgeleide Hoogeschool aan onze Kerken geeft. Het is een lust, er te verkeer en te werken. K. S.

STICHTING VOOR DE FINANCIËLE VERZORGING VAN DE OPLEIDING TOT DEN DIENST DES WOORDS IN DE GEREFORMEERDE KERKEN IN NEDERLAND.

(Vrijgemaakt naar Art. 31 K.O.)

Het Bestuur der Stichting deelt mede, dat door wijlen br. M. KOELEWIJN te Bunschoten-Spakenburg aan haar is gelegateerd een bedrag van f500 minus 5 pct. successierechten, zijnde dus f475, dat met groote dankbaarheid door haar is aanvaard.

Namens het Bestuur,

C. LETTINGA,
Penningmeester.

eerste werd en de tweede wordt werkelijkheid geheel onafhankelijk van de vraag, of de menschen haar geloovig verwachten of niet. Een toezegging evenwel noemde men het door God gesproken woord, dat zich richt tot de geloovigen en hun zaad met bevel van geloof en bekeering. Daarbij, in één adem om zoo te zeggen, den gehoorzamen kinderen den zegen des verbonds belovend en de ongehoorzame bedreigend met de Goddelijke wrak. Deze toezegging is dan speciaal de belofte welke door de sacramenten verzegeld wordt. Men ziet uit het bovenstaande onmiddellijk dat Smeedes deze onderscheiding zakelijk reeds heeft ontdekt.

5e Wij hebben geen uitdrukkelijk bevel van God ontvangen, dat de kinderen gedoopt moeten worden. Zoo'n bevel had God in het Oude Testament ten aanzien van de besnijdenis wel uitgevaardigd. Wij bedienen nu den doop aan de kinderen, geleid door gevolgtrekkingen, gemaakt uit wat door God in het Oude Testament eenmaal werd gesproken. Krachtens deze gevolgtrekking moeten we aanvaarden dat alleen aan de geloovigen en hun kinderen de beloften van het genadeverbond toekomen. Maar dan vloeit hier ook weer uit voort, dat alleen die kinderen gedoopt mogen worden. Want een andere grond om de kinderen te doopen, dan deze verbondsbelofte, is er niet.

6e De leer van de Gereformeerde Kerken is blijkens haar formulieren van eenigheid en liturgie eveneens deze, dat men uitsluitend de kinderen der geloovigen mag doopen.

Smeedes gaat dit nu in bijzonderheden aantoonen.

Dit doende, wijst hij erop, dat volgens den Catechismus, vraag en antwoord 74, de kinderen gedoopt moeten worden omdat ze in Gods verbond en in zijn gemeente begrepen zijn. Met dit verbond — aldus Smeedes — wordt blijkens den bij deze uitspraak aangehaalden tekst Gen. XVII : 7, het genadeverbond bedoeld. Nu leeft een ieder, die niet door het geloof het verbond der genade inwilligt, toestemt en aanneemt, onder het verboden werkverbond. Alleen door het geloof „gaat” men „over” in het verbond der genade en behoort men tot de gemeente Gods. Deze gemeente bestaat volgens artikel 27 der geloofsbelijdenis en vraag en antwoord 54 van den Catechismus en het „formulier des verbonds” (Gen. XVII : 7) uit de geloovigen en hunne kinderen.

VERZOEK AAN ALLE KERKERADEN DER GEREFORMEERDE KERKEN IN NOORD-HOLLAND.

Op Zaterdagmiddag 10 Mei a.s. wordt er in het gebouw „De Zuidpool” te Amsterdam-West een contactvergadering gehouden, uitgaande van de Afd. Noord-Holland van J. V. op G. G. (Vrijgemaakt) en de P. P. C. der M. V. op G. G. in Nederland. Op deze vergadering worden verwacht 2 afgevaardigden van elken kerkeraad in Noord-Holland en de leden van de beide besturen. De H. Vogel van Amsterdam-Zuid zal op deze vergadering een kort resumé geven over het Jeugdwerk (J. V. en M. V.). Het doel dezer vergadering is: Het Jeugdwerk meer onder de aandacht van de kerken te brengen! Laat daarom geen enkele kerkeraad ontbreken. Kerkeraden, die doop omstandigheden geen aparte uitnodiging ontvingen, gelieven dit bericht als zoodanig te beschouwen. Vanaf het station is het gebouw te bereiken met lijn 13.

Voor de afdeling,

H. P. VAN HELDEN,
1e Secretaris.

OPVOEDING EN ONDERWIS

S.S.R. EN DE GRONDSLAG DER DRIE FORMULIEREN.

III.

Nu zal men mogelijk vragen: maar, is, als de zaken aan de Leidse Universiteit zoo staan, studeeren daar voor gereformeerde studenten nog wel toelaatbaar? Alle vruchten toch, die de Leidse Universiteit nu, na 1945, afwerpt, zijn toch in wezen civitas-academica-vruchten. Mag hij deze spijze van den kwaden boom wel nuttigen?

Ik geloof stellig van wel.

Als zwakste argument voor deze meening zou ik aan willen voeren, dat, indien dit niet mocht, de Unie S.S.R. evenals het vroegere Hendrik de Cock, daarmee zonder meer, veroordeeld zouden zijn.

Als volgend argument wil ik aanvoeren, en dat is m.i. sterker: in de Openbaring aan Johannes wordt ons bekend gemaakt, dat de gekochten door het Lam koopen wat zij noodig hebben van de aanbidders van het Beest; wel komt aan dien handel, aan dat betrekken van het voor het leven noodige, een eind, maar..... door een actie van het Beest zelf! Het Beest zelf geeft op een gegeven moment aan allen, een merkteken op de rechterhand of voorhoofd; en die alleen, die het beeld van het beest aanbidders, mogen blijven koopen en verkoopen. Dan, en..... door een actie van de wereld zelf, begint de groote boycot van de aanbidders van het Lam. Wij lezen dan ook

We vestigen er de aandacht op, dat ook hier weer zonder eenige reserve van de kinderen gezegd wordt: ze zijn in Gods verbond en behoren tot Gods Gemeente, en dit beweert Smeedes, terwijl hij te voren gezegd had, dat er bij de kinderen der geloovigen z.l. niet van „inwendige heiligheid” mag gesproken worden.

Maar: de Catechismus noemt in vraag en antwoord 74 nog een tweeden grond voor het doopen van de kinderen der geloovigen. Hun worden, volgens Hand. II : 39 zoowel als den volwassenen de beloften, namelijk van de vergeving der zonden enz. toegezegd.

Scherp zijn doel voor oogen houdend wijst Smeedes er dan weer op, dat alleen aan de kinderen der geloovigen en dan van echt-geloovigen de belofte „gedaan” is. Dit blijkt vooral ook als we den Catechismus op dit punt vergelijken met de Dordtsche leerregels. Deze roepen het immers uit, dat de kinderen der geloovigen heilig zijn zóó, dat godzalige ouders niet moeten twijfelen aan hun verkiezing en zaligheid zoo ze jong sterven. En voor dit heilig-zijn der kinderen voeren zij dezelfde teksten aan, welke de Catechismus noemt als grond voor den kinderdoop! Hieruit blijkt, dat „de Gereformeerde Kerk” de beloften van het genadeverbond, die de grond zijn, zoowel van het doopen der kinderen als van hun heiligheid, dan ook alleen aan godzalige ouders en hun kinderen toekent. Kwam deze belofte ook aan ongelovige ouders en hun kinderen toe, dan zouden óók deze niet moeten twijfelen aan de verkiezing en zaligheid van hun jong stervende kinderen. En dat ware dwaasheid.

Het is duidelijk wat Smeedes wil. Als hij voor: „kinderen der geloovigen” lezen mag: „kinderen der godzaligen”, dan wordt wat hij bewijzen wil nog sterker geaccentueerd. Als men van „kinderen der geloovigen” spreekt, dan kan men deze uitdrukking in een vervlakt zin, zoo ongeveer synoniem met: „kinderen van niet-heidenen” opvatten. Maar dat lukt niet met het „kinderen-van-godzalige-ouders” natuurlijk niet.

Toch is deze redeneering van Smeedes niet juist! Hij heeft in zijn hier weergegeven vergelijking tusschen de leerstelling uit den Catechismus en de pastorale opwekking uit de Dordtsche leerregels het geheel verschillende kader waarin en de geheel andere tendenz waarmee deze twee uitspraken gegeven worden, veronachtzaamd.

nergens, dat b.v. Paulus weigert brood te eten of vleesch, omdat de tarwe, die het brood leverde, verbouwd was door een heiden. Alle spijze is goed, mits met dankzegging genomen zijnde. Christus heeft ons dan ook niet weggenomen uit deze wereld, maar ons er midden in geplaatst; wij mogen van haar voortbrengselen, of dat natuurlijke of kunstmatige zijn, gebruik maken. Als wij de laatste jaren op de hoogte gekomen zijn van de bacteriostatische werking van verschillende sulfonamiden en van antibiotica als penicilline, dan mogen wij die in de therapie gerust toepassen, ook al ligt aan het ontdekken en de bereiding van die stoffen, arbeid ten grondslag van niet-christelijke onderzoekers.

Alleen maar, wij moeten ons bewaren voor den Boze. En daar komt een tijd, dat het gebod tot ons zal uitgaan: „Gaaf uit van haar, n.l. van de groote stad Babylon, vanuit het centrum der volgroeide wereldheerschappij, gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt; niet allereerst, opdat gij van haar producten niet meer een dagelijksch gebruik zoudt maken.

Het vergaren van de kennis, noodig voor de uitoefening van een bepaald beroep, aan een onzer Rijkswetenschappen, acht ik dus zeer zeker geoorloofd. Natuurlijk niet: het indrinken van de onschijnlijke theorieën, die tegelijkertijd verkondigd worden. Voor het Boze moeten we ons bewaren; aan haar zonden moeten we geen gemeenschap hebben. Als wij, als gereformeerde studenten, werkelijk toekomen aan het bestudeeren van een bepaald onderwerp, hebben wij onze gedachten en overleggingen, onvoorwaardelijk gevangen te geven aan de Hellige Schrift.

Opdat ons heele leven sta in dienst van God.

Daarvan mogen wij het studentenleven niet uitzonderen. Voor het studentenleven gelden geen normen, die ontheffing zouden verleen van de normen, die God in Zijn Woord voor ieder mensch gegeven heeft. Als de geloovige in de Schrift vermaand wordt, niet wereldgelijkvormig te leven, dan geldt ook voor den student, dat zijn leven moet zijn een leven volgens het schema van het Koninkrijk der hemelen. Als van de geloovigen geëischt wordt, dat hun burgerschap in de hemelen moet zijn, dan mag de student niet in de allereerste plaats civis academicus zijn, maar dan moet zijn academisch burgerschap bepaald, genormeerd worden door zijn burgerschap in het Koninkrijk der hemelen.

U zult mij mogelijk nog tegenwerpen: maar heeft de gereformeerde student dan geen taak tegenover zijn niet-christelijke medestudenten? Heeft hij zich alleen maar af te zonderen, heeft hij alleen maar te nemen en ook niet te geven?

Zeer zeker! Ook dat behoort tot zijn taak. Omdat het een deel is van de taak van ieder geloovige. Wij moeten allen zijn een licht op den kandelaar. Wij heb-

In de in geding zijnde vraag van den Catechismus gaat het over de van iedere geloofactiviteit der kinderen onafhankelijke structuur van het verbond, voor zoover deze die kinderen betreft — de Dordtsche leerregels geven in de onderhavige uitspraak een richtsnoer voor het subjectief geloofsleven van bepaalde ouders. In den Catechismus immers wordt de grond voor den kinderdoop getekend — maar de Dordtsche leerregels zeggen wat godzalige ouders in een bepaalde situatie mogen en kunnen doen. De Catechismus heeft het over iets, dat de „objectieve” positie der kinderen raakt, hij spreekt over de genade-ordening welke „voor” (dit woord op te vatten in den dubbel zin van: aan hun bestaan voorafgaande, en: te hunnen behoeve) de kinderen gereed ligt en waarin ze worden opgevangen bij, ja, reeds vóór hun geboorte — de Dordtsche leerregels zeggen wat „in” volwassen geloovigen in een bepaalde situatie gebeuren mag en kan door de worsteling des geloofs. De Catechismus geeft hier de formulering van een dogma — de Dordtsche leerregels daarentegen kondigen niet „een dogma af, dat voorwerpelijk vaststaat, maar (spreken) in onderwerpelijken zin en (zeggen), dat de ouders niet moeten twijfelen aan de verkiezing en zaligheid hunner vroegstervende kinderen”. En zij reiken „dezen troost niet uit aan de ouders in het algemeen, maar (alleen) aan de godzalige ouders; want andere ouders, die voor zichzelf geen belang stellen in hun eigen verkiezing en zaligheid, kunnen ook niet waarlijk bezorgd zijn over het lot hunner kinderen, hebben aan die vertroosting geen behoefte en kunnen ze ook niet genieten. Om waarlijk te gelooven, dat onze jonggestorven kinderkens de zaligheid deelachtig zijn, dienen wij zelven door een oprecht geloof de weldaden des verbonds te hebben aangenomen, en van onze eigen verkiezing en zaligheid verzekerd te zijn.”

Ook uit de Nederlandsche Geloofsbelijdenis put Smeedes een argument voor zijn stelling, dat alleen kinderen van geloovigen gedoopt mogen worden. Lezen we in deze belijdenis, in art. 34, niet omtrent de wederdoopers, dat deze „niet trevreden zijn met een eenig doopsel dat zij eens ontvangen hebben, en daarboven verdoemen den doop der kinderkens der geloovigen, DEWELKE wij gelooven dat men behoort te doopen enz.”.

C. V.

3) Dr H. Bavinck, Roeping en Wedergeboorte, Kampen 1903, p. 118.